

ಕೇಳಿಬಂದಿತು.

‘ನೇಣ್ಕಚ್ಚಾಬ್ಬಾಕು — ಮರದ್‌ಕೊಂಬೆಗೆ ಸಾಯಾವರಲ್ಲಾ!... ಇನ್ನೊಂದು ಪಟ್ಟ ಕಳ್ಳತನದ್‌ ಏಜ್‌ಕೆ ಮಾಡ್‌ದ್ದಂಗಿ’

‘ತಲೆ ಕೆಳಾಕಿ ನೇತಾಕಿ ಮೇಣಸಿನ್‌ಕಾಯಿ ಹೊಗೆ ಕೊಡ್‌ಬ್ಬಾಕು. ಲಾಕಪ್‌ನಾಗೆ ಪೊಲೀಸ್‌ನೋರು ಮಾಡಾಹಂಗಿ.’

‘ಕೊಚ್‌ಬ್ಬಾಕು— ಅಲಸಿನ್‌ಕಾಯಿ ಕೊಚ್‌ದಂಗಿ.’

‘ಕೈಕಡೀಬ್ಬಾಕು, ಹಿಂದೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆಲ್ಲ ಹಂಗಿ.’

‘ಈಗ್ಲೂ ಮಾಡ್ತಾರಂತೆ ಯಾವ್‌ ಯಾವ್‌ದೋ ದೇಸ್‌ದಾಗೆ. ಹಂಗೀ ಮಾಡ್‌ಬ್ಬಾಕು. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡ್ತಾನಂತೆ ಕಳ್ಳತನಾನ. ಅದೂ ನಮ್ಮೂರಾಗೆ. ಗೋಕುಲ್‌ದಾಗೆ.’

‘ಹಂಗೂ ಅವರ್‌ ಇವರ್‌ವಲ್ಲ ಕಣಪ್ಪ, ಸಾಕ್ಷಾತ್‌ ದ್ಯಾವುದ್ದು. ನಮ್ಮಪ್ಪ ಬೆಣ್ಣೆ ದ್ಯಾವು, ಕಿಷ್ಟಪರ್‌ಮಾತ್ಮಮೆಂದು.’

‘ಸಾವ್‌ಕಾರ್ರೆ, ಒಸಿ ಅವಂಗಿ ಸರ್ರಾಗ್‌ ಏಗ್ಗವಾಗ್‌ ಮಾಡಿ. ಈಗ್‌ ಮಾಡಿದ್ದು ಏನೂ ಸಾಲ್ವು.’

‘ಒಗ್ಗಿ ಬುಡ್ರಪ್ಪ, ಏನೋ ತೆಪ್‌ ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟ, ಈಗೇನ್‌ ಒಸಿ ಆಗ್ತಾ ಅವಂಗಿ?’

‘ಆ ಏನಂದೇ?... ಆಗ್ತಾ? ಆಗ್ತಾ? ಬುಡ್ರಪ್ಪ ಅಂದೀಯಾ ನೀನೂ ಸರ್ರಾದ್‌ ಮನ್ನಬುಡು. ಅವ್ವ ಏನಾಗ್‌ಬ್ಬಾಕು ನಿಂಗಿ? ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ್‌ಮಗ್ಲಾ, ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ್‌ಮಗ್ಲೋ? ನಿಂಗೇನಾದರೂ ಪಾಲೆಕೊಟ್ಟಾನೆನು ಕಳ್ಳಮಾಲಾ ಸರ್‌ ಸರಿ ನೀನಾಡಾದು ಒಸಿ ಬಾಯ್‌ ಮುಚ್ಚೊಂಡ್‌ ಸುಮ್ಮೆ ಇರ್‌ಬ್ಬಾಡ್‌? ಬುಡಬೇಕಂತೆ, ವಾ, ಬೇಸ್‌ ಮಾತು, ಬಾರಿ ದೊಡ್‌ ಮನ್ನ. ಬಂದ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಸುಬಾಗಾಯ್ತೆಗೆ. ಇನ್ನೂ ನಾಕು ಚೆನ್ನಾಗ್‌ ಆಕಿ, ಅಂಗ್‌ ಮಾಡಿ ಇಂಗ್‌ ಮಾಡಿ, ಅನ್ನೋದ್‌ ಬುಟ್ಟು, ಅದೆಲ್ಲ ಆಗಾಕಲ್ಲ, ಚೆನ್ನಾಗ್‌ ಬುದ್ಧಿಕಲ್‌ಲೇಬ್ಬಾಕು ಆ ನನ್‌ಮಗಂಗಿ. ಇನ್ನೂ ಏಕೋ ಜನ ಇಲ್ಲೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವರ್‌ಗಲ್ಲ ತೀರಬ್ಬಾಡ್‌ ಕಾಣ್‌ಬ್ಬಾಡ್ತಾ. ಇವನ್ನ ಸಿಗ್‌ದು ತ್ವಾರ್ಣಕಟ್ಟಿ ಮೆರ್‌ವಣ್ಣೆ ಮಾಡ್‌ಬ್ಬಾಕು ಅಳ್ಳಿ ಬೀದ್‌ಬೀದ್ಯಾಗೆಲ್ಲ..’

‘ಔದು ಔದು! ಬಾಳ ಚಂದಾಗಿರ್ದೆತೆ.’

‘ಆ ಆ!’

‘ಮೆರ್‌ವಣ್ಣೆ!’

‘ಮೆರ್‌ವಣ್ಣೆ!’

ಜನರು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹಿಂದಿದ್ದ ಕತ್ತೆಗಳೆಲ್ಲೊಂದು ಕಿರಿಚಿಕೊಂಡಿತು.

‘ಆ ಆ ಆಗಾ! ಕತ್ತೆಮಾಗ್ಗಿ!’

‘ಹ್ಲಾ, ಕತ್ತೆಮಾಗ್ಲೆ ಮೆರ್‌ವಣ್ಣೆ!’

‘ಹ್ಲಾ ಹ್ಲಾ, ಕತ್ತೆಮಾಗ್ಲೆ!’

‘ಕತ್ತೆಮಾಗ್ಗಿ!’

‘ಔದು ಔದು, ಕತ್ತೆಲಿ’

‘ಕತ್ತೆ, ಕತ್ತೆಲಿ’

‘ಔದುಔದು, ಕತ್ತೆಲಿ’

‘ತಲೆಬೋಳಿಸಿ!’

‘ಊ, ಕಳ್ಳನನ್ನ ಮಗನ್‌ ತಲೆಬ್ಬಾಳ್ವಿ!’